

Posudek na bakalářskou práci	
☐ školitelský posudek ☒ oponentský posudek	Jméno posuzovatele: David Storch Datum: 4.7.2020
Autor: Tereza Slavičková	
Název práce: Marine mammals as apex predators	
☒ Práce je literární rešerší ve smyslu zveřejněných požadavků (pravidel). ☐ Práce obsahuje navíc i vlastní výsledky.	
Cíle práce (předmět rešerše, pracovní hypotéza...) Shrnout poznatky o čtyřech vrcholových mořských savčích predátorech.	
Struktura (členění) práce: Standardní.	
Jsou použité literární zdroje dostatečné a jsou v práci správně citovány? Použil(a) autor(ka) v rešerši relevantní údaje z literárních zdrojů? Citované literární zdroje jsou skoro dostatečné, jen mi tu chybí zmínka o práci Grady et al. (2019), Science 363, eaat4220 (Metabolic asymmetry and the global diversity of marine predators), která explicitně řeší otázku, proč je více endotermních vrcholových predátorů ve studených vodách a proč v tropech jsou ektotermové zvýhodněni. Vzhledem k tomu, že autorka na to téma spekuluje, je tato práce velmi relevantní (nehledě na to, že to mimo jiné učíme v kursu Ekologie živočichů). Autorka cituje dosti zvláštním způsobem, když v textu uvádí jména autorů a vrocení, ovšem k tomu přidává i čísla, podle nichž pak řadí reference na konci. Není to vysloveně špatně a autorka to používá konzistentně, ovšem není to moc šikovné; abecední řazení referencí by bylo praktičtější.	
Pokud práce obsahuje (nadstandardně) i vlastní výsledky, jsou tyto výsledky adekvátním způsobem získány, zhodnoceny a diskutovány? Neobsahuje.	
Formální úroveň práce (obrazová dokumentace, grafika, text, jazyková úroveň): Práce je psaná dobrou angličtinou a formálně jí nelze skoro nic vytknout; pár stylistických chyb a krkolomných formulací by se našlo, ale je to detail.	
Splnění cílů práce a celkové hodnocení: Cíle práce nejsou úplně zřejmé, takže těžko posuzovat jejich splnění. Na začátku autorka klade řadu zajímavých otázek ohledně ekologie vrcholových mořských predátorů, ovšem většinu práce zabírá čistá „natural history“ čtyř druhů, splňujících přísná kritéria toho, co je vrcholový predátor. Na obecnější kladené otázky tak moc neodpovídá, což je zčásti dané tím, že (jak autorka ukazuje) o ekologii těchto zvířat pořád moc nevíme, zčásti možná tím, že základní otázka – totiž co mají ty čtyři druhy společného, co dělá zrovna je vrcholovými predátory – je položena špatně. Někteří predátoři totiž musejí být vrcholoví; někdo na konci potravního řetězce být musí, a proto není vůbec třeba předpokládat, že tito živočichové mají nějaké společné rysy. Bylo by lepší, kdyby téma práce bylo přesněji vymezené nějakou základní otázkou. Přesto považuji práci za zdařilou – velmi dobře se četla a spoustu nových věcí jsem se z ní dozvěděl.	

Otázky a připomínky oponenta:

1. Hned v první větě úvodu autorka píše, že velcí mořští predátoři ovlivňují ekosystémy prostřednictvím trofických kaskád, ovšem na konci ukazuje, že trofické kaskády byly popsány jen v jediném případě (jde o klasický příklad mořské vydry coby klíčového druhu, nad níž je ovšem ještě kosatka coby vrcholový predátor). Do jaké míry lze předpokládat, že kaskádové efekty jsou univerzálním důsledkem existence vrcholových predátorů? Ještě jinak řečeno, lze si představit, že by vrcholoví predátoři nezpůsobovali kaskádové efekty v populacích nižších článků potravního řetězce?

2. Není kritérium pro uznání predátora „vrcholovým“ (apex) založené na tom, že už ho nikdo nežere, příliš přísné? Na souši se vrcholoví predátoři často zabíjejí a žerou vzájemně (vyhrává ten, který je třeba početnější, viz hyeny a lvi nebo vlci a medvědi) a přesto je považujeme za vrcholové predátory (koneckonců i člověk bývá – a dřív býval docela často – loven). Logičtější by mi přišlo založit tento koncept právě na ovlivňování nižších článků potravního řetězce – vrcholový predátor by pak byl ten, jehož populační početnost nezávisí na početnosti jiného predátora, jakkoli jím může být občas uloven.

3. Autorka na několika místech zmiňuje „self-regulating mechanisms“, tj. behaviorální regulaci populační hustoty, která by měla vést k tomu, že populace vrcholových predátorů nezávisí na abundanci kořisti. Proč by ale měl predátor sám sebe regulovat nezávisle na množství kořisti? Jaké selekční tlaky by mohly vést k této nezávislé sebe-regulaci?

Návrh hodnocení školitele nebo oponenta

výborně velmi dobře dobře nevyhověl(a)

Podpis školitele/opponenta:

Instrukce pro vyplnění:

- Prosíme oponenty i školitele o co nejstručnější a nejvýstižnější komentáře k jednotlivým bodům (dodržujte zhruba rozsah), tučně vyznačené rubriky jsou povinnou součástí posudku.
- Při posuzování je nutno zohlednit požadavky stanovené pro vypracování bakalářských prací – viz <https://www.natur.cuni.cz/biologie/studium/2018-pravidla.pdf>
- Posudek se odevzdává (zasílá) v elektronické podobě na e-mail: kubicka@natur.cuni.cz (pro účely zveřejnění na internetu), a dále podepsaný v 1 výtisku (jako součást protokolu o obhajobě) na adresu Lukáš Kubička, katedra ekologie PŘF UK, Viničná 7, 128 43 Praha 2.